

**ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
YENİ KIBRİS DERNEĞİ
NEW CYPRUS ASSOCIATION**

15 του Ιούνη, 1987.

Αγαπητό Μέλος,

Επικοινωνούμε μαζί σου πολύ αραιά τα τελευταία χρόνια, μερικές δε φορές η επικοινωνία μας περιορίζεται στη χρονιάτικη Γενική μας Συνέλευση. Ωστόσο νοιώσαμε την ανάγκη αυτή τη φορά να επικοινωνήσουμε μαζί σου, για να σου μεταφέρουμε κάτι, κατά την άποψη μας σημαντικό και που του δόθηκε ίσως λιγότερη προσοχή από ότι έπρεπε.

Δυό από τα μέλη της Συντονιστικής είχαν πρόσφατα την ευκαιρία να παρευρεθούν στην παράσταση της "ΕΙΡΗΝΗΣ" του Αριστοφάνη, που δόθηκε από το Τουρκοκυπριακό Δημοτικό Θέατρο στο Πολιτιστικό Κέντρο Β. Καυκαρίδη.

Πέρα από την ποιότητα της παράστασης και τα σκηνικά που ήταν κατά την γνώμη των επαγγελματιών ανθρώπων του θεάτρου πολύ ψηλού επιπέδου, πρόσφερε η παράσταση στο κοινό μια ανεπανάληπτη ίσως εμπειρία. Για περισσότερα από 20 λεπτά στην αρχή και στο τέλος της παράστασης, το Ελληνοκυπριακό κοινό από τη μια και οι Τουρκοκύπριοι ηθοποιοί από την άλλη, χειροκροτούσαν θερμά ο ένας τον άλλο μεταδίδοντας μ' αυτό το τρόπο πηγαία αισθήματα, με μια ένταση πρωτόγνωρη για μας τους όχι πολύ εκδηλωτικούς Κυπρίους.

Η επικοινωνία ήταν άμεση και κράτησε από το πρώτο μέχρι το τελευταίο λεπτό του έργου, χαρακτηριστικό του κλίματος που επεκράτησε, αν λάβουμε υπόψη ότι η παράσταση ήταν στα τουρκικά. Σ' αυτό συνέτεινε και το ότι το έργο του Αριστοφάνη δόθηκε μέσα από τη σημερινή κυπριακή πραγματικότητα με τρόπο θαρραλέο και άμεσο και όπου τα στοιχεία των γεγονότων του 74 ήταν εμφανή.

Πράγματι, το σκηνικό παρίστανε κυπριακό σπίτι της υπαίθρου, ρημαγμένο από τον πόλεμο και σε πρώτο πλάνο ένα τάνκ που θύμιζε την σημερινή κυπριακή πραγματικότητα του πολέμου και του διαχωρισμού, η δε μουσική ήταν καθαρά κυπριακή.

Το βαθμό επικοινωνίας βοήθησε η αραιή έστω χρήση μεμονωμένων ελληνικών λέξεων, στη διάκριση του τουρκικού διαλόγου.

Η όλη παράσταση ήταν μια αποθέωση για τους καλλιτέχνες και μια έμπρακτη απόδειξη του πόσο μπορούν να συνεννοηθούν και να επικοινωνούν οι άνθρωποι, που για εκατοντάδες χρόνια ζουν στο ίδιο νησί και μοιράζονται τον ίδιο χώρο, όταν δεν εμποδίζονται με τον ένα ή άλλο τρόπο και ξεπερνούν τη μισαλλοδοξία και τον εθνικισμό.

Η ίδια ατμόσφαιρα συνεχίστηκε και αργότερα όταν το ΣΑΤΙΡΙΚΟ Θέατρο δεξιώθηκε τους ηθοποιούς. Χόρεψαν, τραγούδησαν, είπαν αστεία μεταξύ τους Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, σε μια ατμόσφαιρα καθαρά κυπριακή όπου τα συναισθήματα φιλίας και συναδέλφωσης και η συγκίνηση δεν μας άφησε ούτε λεπτό.

Η συγκίνηση κορυφώθηκε τη στιγμή που ο Διευθυντής του Θεάτρου ανέφερε μεταξύ άλλων "Bu Topraklar bizimdir, Rum ve Türk Kıbrıslıların yalınız". Αυτά τα χόματα είναι δικά μας των Ελληνοκυπρίων και των Τουρκοκυπρίων μόνο.

Η ίδια συγκίνηση συνεχίστηκε και την ώρα του αποχωρισμού στο οδόφραγμα του Λήδρα Πάλας, όπου μάλιστα κάποιοι δεν μπόρεσαν να συγκρατήσουν τα δάκρυά τους, ευχόμενοι να ξαναβρεθούμε πάλι σύντομα και ει δυνατόν χωρίς στη μέση τα οδοφράγματα.

Θελήσαμε να φέρουμε κοντά σας αυτό το συμβάν, όπως το βιώσαμε εκείνο το βράδυ. Κι' αυτό γιατί ήταν κάτι που μας έδωσε μεγάλη συγκίνηση και που δεν συμβαίνει συχνά. Ακόμα γιατί επιβεβαιώσαμε έτσι για μια ακόμα φορά ότι Κύπριοι υπάρχουν και στην άλλη μεριά της χώρας μας και ότι όσο και αν φαίνονται κάποτε ουτοπιστικές οι ιδέες του Συνδέσμου, είναι σωστές και η προώθησή τους πάντα αναγκαία.

Φιλικά

A. Μουρτουβάνης